

2010 m. spalio 27 d. Bundesfinanzhof (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Finanzamt Hildesheim prieš BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

(Byla C-511/10)

(2011/C 30/25)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesfinanzhof

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Finanzamt Hildesheim

Kita kasacinio proceso šalis: BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

Prejudicinis klausimas

Ar 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB ⁽¹⁾ dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo 17 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa turi būti aiškinaama taip, kad pagal ją paskirstant už mišrios paskirties pastato įrengimą sumokėtą pridėtinės vertės mokestį valstybės narės gali visų pirma taikyti ne su sandorio pobūdžiu susijusį, o kitą paskirstymo kriterijų?

⁽¹⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23).

2010 m. spalio 26 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Lenkijos Respubliką

(Byla C-512/10)

(2011/C 30/26)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama H. Støvlbæk ir K. Herrmann

Atsakovė: Lenkijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad perkeldama pirmąjį geležinkelių paketą Lenkijos Respublika pažeidė išpareigojimus pagal pakeistos

redakcijos 1991 m. liepos 29 d. Tarybos direktyvos 91/440/EEB dėl Bendrijos geležinkelių plėtros ⁽¹⁾ 6 straipsnio 3 dalį ir jos II priedą bei 2001 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/14/EB dėl geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo, mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo ir saugos sertifikavimo ⁽²⁾ 4 straipsnio 2 dalį ir 14 straipsnio 2 dalį, taip pat pagal Direktyvos 2001/14/EB 6 straipsnio 2 ir 3 dalis kartu su pakeistos redakcijos Direktyvos 91/440/EEB 7 straipsnio 3 ir 4 dalimis bei pagal Direktyvos 2001/14/EB 7 straipsnio 3 dalį ir 8 straipsnio 1 dalį.

— Priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija kaltina Lenkijos Respubliką keturiais pirmojo geležinkelių paketo nuostatų pažeidimais.

Pirma, Komisijos nuomone, Lenkijos Respublika nenumatė mechanizmų, užtikrinančių infrastruktūros valdytojos, t. y. PLK S.A. (*Polskie Linie Kolejowe, Spółka Akcyjna*), sprendimų ir organizacijos nepriklausomumą nuo holdingo, t. y. tiek nuo patrunuojančios bendrovės PKP S.A., tiek nuo kitų holdingui priklausančių geležinkelių bendrovių.

Antra, Komisijos teigimu, Lenkijos Respublika nesiėmė tinkamų priemonių pagal Direktyvos 2001/14/EB 6 straipsnio 1 dalį ir Direktyvos 91/440/EEB 7 straipsnio 3 bei 4 dalis, skirtų užtikrinti, kad per tinkamą laikotarpį infrastruktūros valdytoja PLK S.A. pasieks finansinę pusiausvyrą. Lenkijos Respublika leidžia, kad PLK S.A. kauptų nuostolius iki 2012 m.

Trečia, Komisija mano, kad Lenkijos Respublika nesukūrė specialios PLK S.A. paskatų sistemos, siekiant užtikrinti geležinkelių infrastruktūros naudojimo išlaidų ir mokesčių sumažėjimą, kaip tai reikalaujama pagal Direktyvos 2001/14/EB 6 straipsnio 2 ir 3 dalis.

Ketvirta, Komisijos nuomone, Lenkijos Respublika, pažeisdama Direktyvos 2001/14/EB 7 straipsnio 3 dalį, nesiėmė reikiamų priemonių, kad mokesčiai už minimalų prieigos prie geležinkelių infrastruktūros paketą būtų apskaičiuojami pagal tiesiogines vežimo geležinkeliais išlaidas. Be to, Lenkijos Respublika nenumatė Direktyvos 2001/14/EB 8 straipsnio 1 dalyje reikalaujamo kontrolės mechanizmo, leidžiančio patikrinti, ar ekonominiu požiūriu įvairūs rinkos subjektai gali sumokėti padidėjusius mokesčius už prieigą prie geležinkelių infrastruktūros ir jos naudojimą.

⁽¹⁾ OL L 237, p. 25

⁽²⁾ OL L 75, p. 29